

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 26. oktobra 2010*

V zadevi T-236/07,

Zvezna republika Nemčija, ki sta jo najprej zastopala M. Lumma in J. Möller, nato J. Möller in N. Graf Vitzthum, zastopniki,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopa F. Erlbacher, zastopnik,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nemščina.

zaradi predloga za razglasitev delne ničnosti Odločbe Komisije z dne 27. aprila 2007 o potrditvi obračunov plačilnih agencij držav članic v zvezi z izdatki, ki jih financira Jamstveni oddelek Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), za proračunsko leto 2006 (2007/327/ES)(UL L 122, str. 51),

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi I. Pelikánová, predsednica, K. Jürimäe, sodnica, in S. Soldevila Fragoso (poročevalec), sodnik,

sodna tajnica: K. Andová, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 19. maja 2010

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

Uredba (EGS) št. 595/91

- ¹ Člen 3 Uredbe Sveta (EGS) št. 595/91 z dne 4. marca 1991 o nepravilnostih in povračilu napačno izplačanih vsot v zvezi s financiranjem skupne kmetijske politike ter o ustanovitvi informacijskega sistema na tem področju in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 283/72 (UL L 67, str. 11) določa:

„1. Države članice v dveh mesecih po izteku vsakega četrtertletja pošljejo Komisiji seznam nepravilnosti, ki so bile predmet temeljnih upravnih ali sodnih ugotovitev.

S tem namenom sporočijo Komisiji, če je to mogoče, še naslednje podatke:

- kateri predpis je bil kršen,
- vrsto in višino izdatkov; v primerih, ko ni bilo izplačila, pa vsote, ki bi bile napačno izplačane, če nepravilnost ne bi bila ugotovljena, razen zmot in zamud gospodarskih subjektov, ki so bile odkrite pred plačilom in niso dale povoda za v upravnem ali sodnem postopku izrečeno kazensko sankcijo;
- za katero skupno tržno ureditev in proizvod ali proizvode oziroma za katere ukrepe gre,
- v katerem časovnem obdobju ali trenutku so nastale nepravilnosti,
- katere metode so bile uporabljene pri zagrešitvi nepravilnosti,
- kako je bila nepravilnost odkrita,
- katere nacionalne oblasti ali organi držav članic so odkrili nepravilnost,

- kakšne finančne posledice sledijo in kakšne možnosti obstajajo za povračilo,
- datum in prve informacije, ki so povzročile sum obstoja nepravilnosti,
- v katerem trenutku je bila nepravilnost odkrita,
- katere države članice in tretje države so v tem primeru prizadete,
- katere fizične ali pravne osebe so udeležene, razen če ustrezní podatek v boju proti nepravilnostim zaradi vrste nepravilnosti ni koristen.

2. Če nekateri teh podatkov, predvsem podatki o uporabljenih metodah pri storitvi nepravilnosti, pa tudi o načinu, kako je bila nepravilnost odkrita, niso dosegljivi, države članice podatke, če je mogoče, dopolnijo ob predložitvi naslednjih četrletnih poročil Komisiji.

3. Če v skladu s predpisi posameznih držav obstaja dolžnost varovanja skrivnosti v preiskavi, mora sporočanje teh podatkov odobriti pristojni pravosodni organ.“

- 2 Člen 5(1) te uredbe določa, da „[d]ržave članice obvestijo Komisijo v dveh mesecih po izteku vsakega četrletja o sproženih postopkih zaradi nepravilnosti, ki so bile sporočene v skladu s členom 3, pa tudi o pomembnejših spremembah v zvezi s postopki

[...]“. Odstavek 2 istega člena določa, da „[če]e po mnenju države članice ni mogoče izvesti ali ni mogoče pričakovati popolnega povračila neke vsote, o tem obvesti Komisijo v posebnem poročilu in sicer o nepovrnjeni vsoti in vzrokih, zaradi katerih gre ta vsota po njenem mnenju v breme Skupnosti ali države članice“ in, da „[morajo biti ta poročila] dovolj podrobna, da lahko Komisija sprejme sklep, kdo bo nosil finančne posledice v skladu s členom 8(2) Uredbe (EGS) št. 729/70“ ter, da „[se ta sklep] sprejme po postopku iz člena 5 te uredbe“.

Uredba (ES) št. 1287/95

- ³ Člen 1(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1287/95 z dne 22. maja 1995 o spremembi Uredbe (EGS) št. 729/70 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 125, str. 1) določa:

„Člen 5 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 5

[...]

2. [...]

(c) [...] Zavrnitev financiranja se ne sme nanašati na odhodke, izvedene več kot 24 mesecev preden je Komisija zadevno državo članico pisno obvestila o rezultatih preverjanj. Vendar ta določba ne velja za finančne posledice, ki izhajajo:

– iz nepravilnosti, kakor so navedene v členu 8(2),

– [...]“

Uredba (EGS) št. 1258/1999

⁴ Uredba Sveta (EGS) št. 729/70 z dne 21. aprila 1970 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 94, str. 13), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo št. 1287/95, je uvedla splošna pravila za financiranje skupne kmetijske politike. Uredba Sveta (ES) št. 1258/1999 z dne 17. maja 1999 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 160, str. 103) je nadomestila Uredbo Sveta (ES) št. 729/70 in se uporablja za odhodke, ki so bili izvedeni po 1. januarju 2000.

⁵ Na podlagi členov 1(2)(b) in 3(1) Uredbe št. 729/70 ter členov 1(2)(b) in 2(2) Uredbe št. 1258/1999 Jamstveni oddelek Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in

jamstvenega sklada (EKUJS) financira intervencije za stabilizacijo kmetijskih trgov, ki se izvajajo skladno s predpisi Skupnosti v okviru skupne ureditve kmetijskih trgov.

6 Člen 7(4) Uredbe št. 1258/1999 določa:

„Komisija odloči, kateri odhodki se izločijo iz financiranja Skupnosti iz členov 2 in 3, če ugotovi, da odhodki niso bili izvedeni skladno s predpisi Skupnosti.

Pred vsakršno odločitvijo o zavrnitvi financiranja se rezultati preverjanj Komisije in odgovori zadevne države članice pisno sporočijo, zatem pa si obe stranki prizadevata doseči sporazum o nadaljnjem ukrepanju.

Če ne dosežeta takega sporazuma, lahko država članica zahteva, da se začne postopek za doseg soglasja med obema stališčema v štirih mesecih, katerega rezultati se povzamejo v poročilu, ki se ga predloži v pregled Komisiji, preden se odloči o zavrnitvi financiranja.

Komisija ovrednoti zneske, ki naj se izločijo, zlasti ob upoštevanju ugotovljene stopnje neskladnosti. Komisija upošteva naravo in resnost kršitve in finančno izgubo, ki jo utrpi Skupnost.

Zavrnitev financiranja se ne sme nanašati na:

- (a) odhodke iz člena 2, ki se izvedejo prej kot 24 mesecev pred pisnim obvestilom Komisije zadevni državi članici o rezultatih njenih preverjanj;
- (b) odhodke za ukrep ali dejavnost iz člena 3, za katero se končno izplačilo izvede prej kot 24 mesecev pred pisnim obvestilom Komisije zadevni državi članici o rezultatih teh preverjanj.

Vendar peti pododstavek ne velja za finančne posledice:

- (a) nepravilnosti, kakor so navedene v členu 8(2);
- (b) v zvezi z državnimi pomočmi ali kršitvami, za katere so uvedeni postopki iz členov [88 ES] in [226 ES] Pogodbe“.

7 Člen 8(2) Uredbe št. 1258/1999 določa:

„Če se zneski v celoti ne izterjajo, nosi finančne posledice nepravilnosti ali malomarnosti Skupnost, kar ne velja za posledice zaradi nepravilnosti ali malomarnosti, ki jih je mogoče pripisati upravam in ustanovam držav članic.

Izterjani zneski se izplačajo akreditiranim plačilnim službam, ki jih odštejejo od odhodkov, ki jih financira sklad. Obresti za izterjane ali prepozno plačane zneske se izplačajo v sklad“.

Uredba (EGS) št. 1290/2005

- 8 Člen 32(3) Uredbe Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 209, str. 1) določa, da „[o]b predložitvi letnih računovodskih izkazov iz člena 8(1)(c)(iii) države članice predložijo Komisiji tudi poročilo o postopkih izterjav zaradi nepravilnosti, v katerem navedejo še neizterjane zneske, in sicer glede na upravni in/ali sodni postopek ter leto, v katerem je bila prvič upravno ali sodno ugotovljena nepravilnost“. Prav tako določa, da „[d]ržave članice dajo Komisiji na razpolago podrobnosti o stanju posameznih postopkov izterjave in posameznih, še neizterjanih zneskih“.
- 9 Člen 32(5) Uredbe št. 1290/2005 določa:

„Če do izterjave ni prišlo v štirih letih po datumu prve upravne ali sodne ugotovitve ali v osmih letih, če je izterjava v postopku pred nacionalnimi sodnimi organi, zadevna država članica krije 50 % finančnih posledic zaradi neizvršene izterjave, ostalih 50 % pa je kritih iz proračuna Skupnosti.

Zadevna država članica v poročilu iz prvega pododstavka odstavka 3 ločeno navede zneske, za katere izterjava ni bila izvršena v rokih iz prvega pododstavka tega odstavka.

Razdelitev finančnega bremena zaradi neizvršene izterjave v skladu s prvim pododstavkom ne vpliva na obveznost države članice glede izvajanja postopkov izterjave v skladu s členom 9(1) te uredbe. [Evropskemu kmetijskemu jamstvenemu skladu] EKJS se nakaže 50 % tako zbranih zneskov, potem ko se zadrži del zneskov iz odstavka 2 tega člena.

Če je v okviru postopka izterjave z dokončnim upravnim ali sodnim aktom ugotovljeno, da ni bilo nepravilnosti, zadevna država članica prijavi EKJS odhodek, nastal zaradi finančnega bremena, ki ga je imela v skladu s prvim pododstavkom.

Vendar pa, če iz razlogov, ki jih ni mogoče pripisati zadevni državi članici, izterjava ni bila izvršena v rokih iz prvega pododstavka, znesek za izterjavo pa presega 1 milijon EUR, lahko Komisija na zahtevo zadevne države članice podaljša rok za največ 50 % prvotno predvidenega roka“.

- 10 Člen 32(6) Uredbe št. 1290/2005 določa, da se „v utemeljenih primerih [...] lahko države članice odločijo, da ne bodo izvajale postopka izterjave“. Ta določba navaja, da se taka odločitev lahko sprejme le v naslednjih primerih:

„(a) če je skupna vsota že obstoječih in predvidenih stroškov izterjave višja od zneska izterjave;

(b) če izterjave ni mogoče izvršiti zaradi plačilne nesposobnosti dolžnika ali oseb, ki so pravno odgovorne za nepravilnost, pri čemer je plačilna nesposobnost ugotovljena in priznana v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne države članice“.

Ista določba navaja, da „[z]adevna država članica v poročilu iz odstavka 3 ločeno navede zneske, za katere se je odločila, da ne bo sprožila postopkov izterjave, kot tudi utemeljitev svoje odločitve“.

- 11 Člen 32(8) Uredbe št. 1290/2005 določa:

„Po začetku postopka iz člena 31(3) se Komisija lahko odloči, da iz financiranja Skupnosti izloči zneske, za katere se obremenijo proračun Skupnosti, v naslednjih primerih:

- a) z uporabo odstavkov 5 in 6 tega člena, če ugotovi, da so nepravilnosti ali neizvršene izterjave nastale zaradi nepravilnosti ali malomarnosti upravnih organov ali drugih služb ali organov države članice;

- b) z uporabo odstavka 6 tega člena, če oceni, da država članica ni zadovoljivo utemeljila upravičenost svoje odločitve za zaustavitev postopka izterjave.“

¹² Člen 46 te uredbe določa:

„Uredba [...] št. 595/91 se spremeni[,] kakor sledi:

1) člen 5(2) se črta;

2) člen 7(1) se črta.“

¹³ Člen 47(1) te uredbe določa, da „[se] Uredbe št. 25, (ES) št. 723/97 in (ES) št. 1258/1999 [...] razveljavijo“.

¹⁴ Člen 49, od prvega do tretjega odstavka, glede začetka veljavnosti te uredbe določa:

„[...] Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* [18. avgusta 2005].

Uporablja se od 1. januarja 2007, razen člena 18[(4) in (5)], ki se uporablja od njenega začetka veljavnosti, ne glede na določbe člena 47.

Vendar pa se naslednje določbe uporabljajo od 16. oktobra 2006:

- [...]

- člen 32 za primere, sporočene v okviru člena 3 Uredbe [...] št. 595/91 in za katere izterjava še ni bila v celoti izvršena 16. oktobra 2006,

[...]“

Dejansko stanje

- ¹⁵ Zvezna republika Nemčija je 12. februarja 2007 v skladu s členom 32(3) Uredbe št. 1290/2005 Komisiji poslala poročilo o postopkih izterjav zaradi nepravilnosti, skupaj s primeri, ki jih ureja člen 5(2) Uredbe 595/91. Komisija je 30. marca 2007 Zvezni republiki Nemčiji poslala dokument glede odločbe o potrditvi obračunov za proračunsko leto 2006, v katerem je natančno navedla metodologijo, ki jo je uporabila za svoj izračun, in predložila tabelo, ki za vsako plačilno agencijo prikazuje zneske

izterjave. Tako je v skladu s členom 3 Uredbe št. 595/91 predvidela uporabo določb člena 32(5) Uredbe št. 1290/2005 za vse nepravilnosti, ki so bile predmet prve upravne ali sodne ugotovitve. Tako je bilo Zvezni republiki Nemčiji pripisanih 50 % zneskov za dve vrsti nepravilnosti:

- nepravilnosti, ki so bile predmet upravne ugotovitve pred več kot štirimi leti (oziroma osmimi leti, če je bil postopek sprožen pred nacionalnimi sodišči) in pri katerih še ni prišlo do izterjave;

- nepravilnosti, ki so bile podlaga za upravno ugotovitev ali sprožitev postopka pred nacionalnimi sodišči in so bile nato na podlagi člena 5(2) Uredbe št. 595/91 predmet posebnega poročila v roku štirih oziroma osmih let ter glede katerih Komisija še ni sprejela odločbe o tem, komu bodo pripisane na podlagi določb člena 8(2) Uredbe št. 1258/1999.

¹⁶ Zvezna republika Nemčija je 16. aprila 2007 Komisijo vprašala o načinu izračuna zneska, ki ji ga je ta sporočila 30. marca 2007, ker ga Land de Sarre (dežela Posarje) ni razumela. Komisija je 18. aprila 2007 Zvezni republiki Nemčiji odgovorila z elektronsko pošto, v kateri ji je pojasnila, kako je izračunala znesek, ki ga na podlagi določb člena 32(5) Uredbe št. 1290/2005 dolguje dežela Posarje. Zvezna republika Nemčija Komisije ni zaprosila za dodatne podatke. Na 14. seji odbora za kmetijske sklade 20. aprila 2007 je Komisija v odgovor več državam članicam, vključno z Zvezno republiko Nemčijo, ponovno pojasnila ta način izračuna.

- 17 Komisija je s svojo odločbo z dne 27. aprila 2007 o potrditvi obračunov plačilnih agencij držav članic v zvezi z izdatki, ki jih financira Jamstveni oddelek Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), za proračunsko leto 2006 (2007/327/ES) (UL L 122, str. 51, v nadaljevanju: izpodbijana odločba) določila znižanje za 22.008.515,16 EUR od zneska pomoči, ki je bil izplačan Zvezni republiki Nemčiji.

Postopek in predlogi strank

- 18 Zvezna republika Nemčija je 4. julija 2007 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo. Odgovor na tožbo je bil vložen 26. septembra 2007, replika 26. novembra 2007 in duplika 14. januarja 2008.
- 19 Zvezna republika Nemčija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano odločbo razglasi za nično v delu, ki ji nalaga plačilo zneska 1.750.616,27 EUR;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.

20 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za nedopustno v delu, v katerem zadevni znesek presega znesek 1.602.814,31 EUR;
- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
- Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov.

Pravo

Dopustnost

Trditve strank

21 Komisija je v odgovoru na tožbo navedla, da je tožba nedopustna v delu, ki se nanaša na znesek, višji od 1.602.814,31 EUR, saj ta ustreza znesku, za katerega je uporabila določbe člena 32(5) Uredbe št. 1290/2005. Zvezna republika Nemčija naj bi namreč,

prvič, nepravilno izračunala polovico začetne vsote 3.347.636,98 EUR, ki ustreza 34 po njenem mnenju spornim izplačilom in znaša 1.673.818,49 EUR, in ne 1.750.616,27 EUR, ter, drugič, nepravilno vštela šest primerov izplačil v znesku 71.004,18 EUR, ki jih člen 32(5) Uredbe št. 1290/2005 ne zadeva.

22 Zvezna republika Nemčija je v repliki vztrajala pri svojih navedbah. Je pa želela delno spremeniti vsebino nekaterih delov izpodbijane odločbe, katere ničnost je zahtevala, s čimer bi popravila napake pri izračunu in upoštevala razloge, navedene v pisnem postopku. Prvič, priznala je, da ni pravilno izračunala zneska, ki ustreza polovici začetne vsote 3.347.636,98 EUR, ki se nanaša na 34 spornih nepravilnosti. Drugič, ugotovila je, da je nepravilno vključila šest primerov, ki so bili v celoti pripisani proračunu Skupnosti v znesku 71.004,18 EUR. Tretjič, sporočila je, da je izpustila tri primere, ki so ji bili pripisani v višini 50 %, v znesku 862.413,65 EUR. Predlagala je kompenzacijo primerov, ki jih je nepravilno vključila v tožbo, z delom primerov, ki jih je izpustila.

23 Da bi pojasnila, zakaj je želela spremeniti dele izpodbijane odločbe, katere ničnost je zahtevala, je Zvezna republika Nemčija navedla, da ni mogla navesti primerov, ki jih zadeva člen 5(2) Uredbe št. 595/91 in so bili upoštevani v izpodbijani odločbi ob vložitvi njene tožbe, ker ji Komisija ni nikoli sporočila seznama teh primerov in ji je bilo tako šele z odgovorom Komisije na tožbo omogočeno, da popravi te vsebinske napake. Navedla je tudi, da je pred vložitvijo tožbe neuspešno poskušala od Komisije pridobiti seznam primerov, povezanih s temi določbami.

- 24 Na obravnavi je Zvezna republika Nemčija potrdila umik svojih predlogov za razglasitev ničnosti za šest primerov, navedenih v tožbi, ki so bili v celoti pripisani proračunu Skupnosti v znesku 71.004,18 EUR. Splošno sodišče je v zvezi s tem naredilo zaznamke na zapisnik.
- 25 Poleg tega je navedla, da ne meni, da je spremenila svojo tožbo, temveč da gre za vključitev treh novih primerov v ničnostno tožbo, ki jih je treba obravnavati kot nov tožbeni razlog, ki ga je imela v repliki pravico podati. Komisija je ta argument zavrnila.

Presoja Splošnega sodišča

- 26 Splošno sodišče je pristojno, da se izreče o dopustnosti predlogov, ki jih je dala Zvezna republika Nemčija v repliki, in sicer glede zahteve za delno razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe v delu, ki presega znesek 1.602.814,31 EUR, in v delu, ki se nanaša na tri primere nepravilnosti, ki so ji bile pripisani v višini 50 % in jih je v tožbi izpustila.
- 27 V skladu s členom 44(1)(d) Poslovnika Splošnega sodišča mora tožba obsegati tožbene razloge tožeče stranke. Zato je mogoče upoštevati le tožbene razloge, ki so bili predstavljeni v tožbi, s katero je bil začet postopek (sodba Sodišča z dne 8. julija 1965 v zadevi Krawczynski proti Komisiji, 83/63, Recueil, str. 773, točka 2), in je treba utemeljenost tožbe proučiti le glede na tožbene razloge, vsebovane v tožbi, s katero je bil začet postopek (sodba Sodišča z dne 25. septembra 1979 v zadevi Komisija proti Franciji, 232/78, Recueil, str. 2729, točka 3).

- 28 Člen 48(2) Poslovnika dovoljuje navajanje novih razlogov med postopkom, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom. Iz sodne prakse izhaja, da ta pogoj ureja *a fortiori* vsako spremembo razlogov in da je ob pomankanju pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med pisnim postopkom, mogoče upoštevati le razloge, navedene v tožbi (zgoraj v točki 27 navedena sodba Krawczynski proti Komisiji, točka 2).
- 29 V tej zadevi Zvezna republika Nemčija trdi, da ob vložitvi tožbe ni mogla ugotoviti primerov, ki so bili upoštevani v izpodbijani odločbi, saj ji Komisija ni nikoli posredovala seznama primerov, ki jih zadeva člen 5(2) Uredbe št. 595/91, in da je šele s pomočjo njenega odgovora na tožbo lahko popravila te vsebinske napake.
- 30 Prvič, treba je poudariti, da je Komisija Zvezno republiko Nemčijo v celoti seznanila s svojo metodo izračuna, ki jo je uporabila glede določb člena 32(5) Uredbe št. 1290/2005, saj ji jo je Komisija pojasnila trikrat, kot je navedeno v točkah 15 in 16 zgoraj. Komisija ji je namreč 30. marca 2007, torej pred sprejetjem izpodbijane odločbe, posredovala dokument o potrditvi obračunov za proračunsko leto 2006, v prilogi 3 katerega je bila ta metodologija podrobno opisana. Dalje je Komisija v odgovoru z dne 18. aprila 2007 Zvezni republiki Nemčiji ponovno pojasnila to metodologijo in jo uporabila v zadevi Land de Sarre. Nato je na 14. seji odbora za kmetijske sklade 20. aprila 2007 v odgovor več državam članicam, vključno z Zvezno republiko Nemčijo, Komisija ponovno pojasnila to metodo izračuna. Nenazadnje, kot je opozorila Komisija, ni v odgovoru na tožbo navedla nič posebnega glede uporabljene metode izračuna.

- 31 Drugič, Komisija je, kot je poudarila, naredila izračune na podlagi podatkov, ki ji jih morajo posredovati države članice v skladu z določbami člena 6(f) Uredbe Komisije (ES) št. 885/2006 z dne 21. junija 2006 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1290/2005 glede akreditacije plačilnih agencij in drugih organov ter potrditve obračunov Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 171, str. 90) in Priloge III, tabele 1, 2 in 5, k tej uredbi.
- 32 Zvezna republika Nemčija, ki je torej razpolagala z upošteveno metodologijo in podatki, je tako načeloma imela možnost, da sama ob vložitvi tožbe ugotovi primere, ki jih zadeva člen 5(2) Uredbe št. 595/91 in jih je upoštevala Komisija v izpodbijani odločbi. Vsekakor ni dokazala, da bi bilo mogoče spremembe njenih tožbenih razlogov pripisati pravnim in dejanskim okoliščinam, ki so se pojavile med postopkom. Zato so njeni razlogi za razglasitev ničnosti nedopustni v delu, ki se nanaša na znesek, višji od 1.602.814,31 EUR.
- 33 Nazadnje je treba navesti, da je na obravnavi Zvezna republika Nemčija resda presodila, da svojih tožbenih razlogov ni spremenila, temveč da bi bilo treba vključitev treh novih primerov nepravilnosti v predlog za razglasitev ničnosti šteti za nov tožbeni razlog, vendar ta navedba nikakor ne vpliva na dopustnost, saj je, kot je poudarila Komisija na obravnavi, tožeča stranka dolžna v skladu s členom 44(1)(c) in členom 48(2) Poslovnika v tožbi navesti kratek povzetek tožbenih razlogov in ji ni dovoljeno navajanje novih razlogov med postopkom, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom.

Utemeljenost

- ³⁴ Zvezna republika Nemčija v podporo svoji tožbi navaja dva tožbena razloga. Prvič, trdi, da je Komisija nepravilno uporabila pravo v zvezi s členom 32(5) Uredbe št. 1290/2005, in, drugič, meni, da Komisija ni upoštevala njene enostranske izjave z dne 4. maja 1995.

Prvi tožbeni razlog: napačna uporaba prava v zvezi s členom 32(5) Uredbe št. 1290/2005

– Trditve strank

- ³⁵ Zvezna republika Nemčija meni, da je Komisija nepravilno uporabila pravo, ker je od 16. oktobra 2006 uporabljala pravilo, da je država članica zavezana za plačilo 50 % zneskov, ki jih ni povrnila v štirih letih po datumu prve upravne ali sodne ugotovitve ali v osmih letih, če je izterjava v postopku pred nacionalnimi sodnimi organi, kakor določa člen 32(5) Uredbe št. 1290/2005. Meni namreč, da je bilo mogoče na podlagi členov 46 in 49 te uredbe v zadevnem obdobju uporabiti njen člen 32(5) le v primerih, določenih v členu 3 Uredbe št. 595/91, in sicer tistih, glede katerih so države članice v dveh mesecih po izteku vsakega četrtertletja poslale Komisiji seznam nepravilnosti, ki so bile predmet temeljnih upravnih ali sodnih ugotovitev, in ki niso bili predmet popolnega povračila 16. oktobra 2006, in ne v primerih iz člena 5(2) Uredbe št. 595/91,

ki se nanašajo na posebno poročilo, s katerim države članice obvestijo Komisijo, če menijo, da ni mogoče izvesti ali pričakovati popolnega povračila neke vsote zaradi nepravilnosti, ki so bile sporočene na podlagi člena 3 iste uredbe. Ker so bili po njenem mnenju primeri zadevnih povračil tako predmet posebnih poročil, kakor določa člen 5(2) Uredbe št. 595/91, jih je bilo treba do 31. decembra 2006 obravnavati v skladu s pravili, ki so veljala v času teh poročil, in sicer v skladu z določbami člena 8(2) Uredbe št. 1258/1999, ki določa, da nosi glede neizterjanih zneskov celotno breme proračun Skupnosti, če zanje ni odgovorna zadevna država članica.

³⁶ Zvezna republika Nemčija trdi, da bi drugačna razlaga, po kateri bi vsi primeri povračil, ki so bili predmet posebnega poročila, tudi po členu 5(2) Uredbe št. 595/91 spadali na področje uporabe člena 32(5) Uredbe št. 1290/2005 od 16. oktobra 2006, odvezela učinek določbam člena 46 Uredbe št. 1290/2005 – ta določa, da se člen 5(2) Uredbe št. 595/91 črta in ne velja več od 1. januarja 2007 – in bi bila tako v nasprotju z voljo zakonodajalca.

³⁷ Zvezna republika Nemčija dalje navaja, da njena razlaga Uredbe št. 1290/2005 ni v nasprotju z določbami člena 47(1) te uredbe, ki razveljavlja Uredbo št. 1258/1999, ob upoštevanju načel, razvidnih iz sodne prakse v sodbi Sodišča z dne 16. oktobra 2003 v zadevi Irska proti Komisiji (C-339/00, Recueil, str. I-11757, točka 38).

³⁸ Poudarja tudi nujnost razlikovati med, po eni strani, položaji, ki jih urejajo določbe člena 5(2) Uredbe št. 595/91 in se nanašajo na končane primere, in, po drugi strani,

položaji, ki jih urejajo določbe člena 3 te uredbe in se nanašajo le na primere, v katerih postopek povračila še traja in glede katerih lahko le Komisija opredeli finančne posledice nezmožnosti povračila odobrenih zneskov. Navaja, da primeri, ki so bili predmet posebnega poročila v skladu s členom 5(2) Uredbe št. 595/91, niso več dejansko odloženi, ker so končani za državo članico, ki je izključila možnost povračila za zadevni znesek, in da lahko le Komisija opredeli finančne posledice take zadeve. Meniti, da ni razlike med tema dvema vrstama primerov, bi pomenilo avtomatično obremeniti proračun Skupnosti v vseh primerih, ki jih opisuje člen 5(2) Uredbe št. 595/91 po poteku roka štirih oziroma osmih let, kakor je določen v členu 32(5) Uredbe št. 1290/2005, kar bi tema rokoma odvzelo vsak smisel. Dalje poudarja, da je le malo primerov predmet posebnega poročila na podlagi člena 5(2) Uredbe št. 595/91.

- ³⁹ Zvezna republika Nemčija poleg tega navaja, da zakonodajalec ni predvidel nobene „funkcije čiščenja“ glede posebnih primerov plačilne nesposobnosti dolžnika, saj člen 32(6)(b) Uredbe št. 1290/2005 določa, da se lahko v teh primerih države članice svobodno odpovejo vsakemu povračilu in je tako znesek v celoti v breme proračuna Skupnosti.

- ⁴⁰ Nazadnje navaja, da je v poročilo o postopkih izterjav zaradi nepravilnosti, ki ga je predložila 12. februarja 2007, v skladu s členom 32(3) Uredbe št. 1290/2005 vključila primere, ki se nanašajo na določbe člena 5(2) Uredbe št. 595/91, pri čemer je ohranila opravilne številke iz posebnega poročila na podlagi navedenega člena 5.

- 41 Komisija ugovarja argumentom Zvezne republike Nemčije in meni, da ni nepravilno uporabila prava v zvezi z določbami člena 32(5) Uredbe št. 1290/2005.

– Presoja Splošnega sodišča

- 42 Najprej je treba pripomniti, da poskuša Zvezna republika Nemčija s tem tožbenim razlogom dokazati, da je treba izpodbijano odločbo razglasiti za nično v delu, kjer naj bi Komisija sprejela nepravilno razlago člena 49, druga in tretja alineja, Uredbe št. 1290/2005, po kateri se uredba uporablja od 1. januarja 2007, razen določb člena 32, ki se uporabljajo od 16. oktobra 2006, in sicer „za primere, sporočene v okviru člena 3 Uredbe št. 595/91 in za katere izterjava še ni bila v celoti izvršena 16. oktobra 2006“. Komisija je namreč menila, da se tudi člen 32 Uredbe št. 1290/2005 uporablja od 16. oktobra 2006 za primere, sporočene v okviru člena 3 Uredbe št. 595/91, ki so bili nato predmet posebnega poročila v skladu z določbami člena 5(2) Uredbe št. 595/91 in za katere izterjava še ni bila v celoti izvršena 16. oktobra 2006.

- 43 Spomniti je treba, da je iz določb člena 15(4) Uredbe št. 1290/2005 razvidno, da se proračunsko leto začne 16. oktobra in konča 15. oktobra naslednje leto, tako da se stroški držav članic, nastali med 1. in 15. oktobrom pripišejo mesecu oktobru, stroški, nastali med 16. in 31. oktobrom, pa mesecu novembru. Člen 32 Uredbe št. 1290/2005 se nanaša na obveznost držav članic za izterjavo zneskov od upravičencev zaradi njihovih nepravilnosti ali malomarnosti. Člen 32(5) te uredbe se nanaša na posebne

položaje, v katerih države članice niso izterjale zneskov v štirih letih po datumu prve upravne ali sodne ugotovitve oziroma v osmih letih, če je izterjava v postopku pred nacionalnimi sodnimi organi. V teh položajih velja, da „zadevna država članica krije 50 % finančnih posledic zaradi neizvršene izterjave, ostalih 50 % pa je kritih iz proračuna Skupnosti“.

⁴⁴ Na podlagi ustaljene sodne prakse je treba pri razlagi določbe prava Skupnosti upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo in cilje, ki jih uresničuje ureditev, katere del je (glej sodbo Sodišča z dne 7. junija 2005 v zadevi VEMW in drugi, C-17/03, ZOdl., str. I-4983, točka 41 in navedena sodna praksa, in sodbo Splošnega sodišča z dne 6. oktobra 2005 v združenih zadevah Sumitomo Chemical in Sumika Fine Chemicals proti Komisiji, T-22/02 in T-23/02, ZOdl., str. II-4065, točka 47).

⁴⁵ Ob upoštevanju teh načel je treba proučiti, ali je treba besedilo „za primere, sporočene v okviru člena 3 Uredbe št. 595/91 in za katere izterjava še ni bila v celoti izvršena 16. oktobra 2006“ iz člena 49, tretji odstavek, druga alineja, Uredbe št. 1290/2005 razumeti tako, da se nanaša le na primere, ki so bili sporočeni v okviru člena 3 Uredbe št. 595/91 in 16. oktobra 2006 niso bili izterjani, ali tako, da se nanaša tudi na primere, ki so bili sporočeni v okviru navedenega člena 3 in so bili nato predmet posebnega poročila v skladu z določbami člena 5(2) Uredbe št. 595/91 in 16. oktobra 2006 niso bili izterjani.

⁴⁶ Prvič, zdi se, da je odgovor na to vprašanje mogoče razbrati iz dobesedne razlage člena 49, tretji odstavek, druga alineja, Uredbe št. 1290/2005 ob upoštevanju jasnega pomena besedila „za primere, sporočene v okviru člena 3 Uredbe (EGS) št. 595/91“.

To besedilo ima širok pomen, ker zajema vse primere, ki so bili sporočeni na podlagi člena 3 Uredbe št. 595/91. Med njimi pa so nujno tisti, ki so bili najprej sporočeni na podlagi člena 3 in so bili nato predmet posebnega poročila na podlagi člena 5(2).

⁴⁷ Spomniti je namreč treba, da je bil pred začetkom veljavnosti Uredbe št. 1290/2005 postopek glede nepravilnosti urejen predvsem v členih 3 in 5 Uredbe št. 595/91. Tako so morale države članice v skladu s tem členom 3 vsako četrtoletje poslati Komisiji seznam nepravilnosti, ki so bile predmet temeljnih upravnih ali sodnih ugotovitev. Člen 5(1) jim je dalje nalagal, da morajo Komisijo vsako četrtoletje obvestiti o sproženih postopkih zaradi nepravilnosti, ki so bile sporočene v skladu s členom 3, v skladu s členom 5(2) pa so jo morale države članice v posebnem poročilu obvestiti o vsotah, glede katerih so ocenile, da jih ne morejo povrniti. Člena 3 in 5(2) Uredbe št. 595/91 torej ne ustrezata različnim primerom, kot trdi Zvezna republika Nemčija, temveč različnim fazam, saj se člen 5(2) nanaša na nepravilnosti, ki so bile prej sporočene v okviru člena 3 in za katere se je štelo, da jih ni mogoče povrniti.

⁴⁸ Dalje je treba navesti, da se Zvezna republika Nemčija ne more sklicevati na načela, razvidna iz zgoraj v točki 37 navedene sodbe Irska proti Komisiji, saj ta spor nima enakih značilnosti kot zadevni, ki je vodil Sodišče pri razlagi Uredbe št. 1258/1999, ki ne vsebuje prehodnih določb. V tej zadevi Uredba št. 1290/2005 natančno določa pravila glede njenega začetka veljavnosti, njene uporabe, ustreznih razveljavitev in prehodnih ukrepov v zvezi z drugimi določbami glede EKUJS. Posebej je predvidena

uporaba, od 16. oktobra 2006, člena 32 za primere, sporočene v okviru člena 3 Uredbe št. 595/91 in za katere izterjava še ni bila v celoti izvršena.

- ⁴⁹ Drugič, razlaga, navedena v točki 46 zgoraj, je prav tako v skladu s sistematiko novega postopka potrditve obračunov, ki ga določa Uredba št. 1290/2005. V prejšnjem sistemu je namreč na podlagi določb člena 8(2) Uredbe št. 1258/1999 finančne posledice nepravilnosti ali malomarnosti nosila Skupnost, razen nepravilnosti in malomarnosti, ki jih je bilo mogoče pripisati upravam in ustanovam držav članic. Cilj Sveta Evropske unije pa je bil s sprejetjem Uredbe št. 1290/2005 zaradi varovanja interesov proračuna Skupnosti uvesti postopek, po katerem bo Komisija lahko sprejemala odločitve o bremenitvi računa zadevne države članice za del sredstev, ki so bila izgubljena zaradi nepravilnosti in niso bila izterjana v razumnem roku (uvodni izjavi 25 in 26). Člen 32(5) te uredbe določa, da sredstva, ki niso bila izterjana v štirih oziroma osmih letih po datumu prve upravne ali sodne ugotovitve, bremenijo odslej po enakih delih državo članico in proračun Skupnosti.

- ⁵⁰ V zvezi s tem je treba navesti, da so v smislu člena 49 Uredbe št. 1290/2005 členi, ki se nanašajo na obračunsko potrditev (člena 30 in 31) in nepravilnosti (člen 32), veljavni od 16. oktobra 2006. Zato mnenje, da je zakonodajalec želel implicitno predvideti posebno ureditev za nepravilnosti, ki so bile predmet posebnega poročila na podlagi člena 5(2) Uredbe št. 595/91, čeprav je predvidel veljavnost vseh določb, ki se nanašajo na potrditev obračuna, od 16. oktobra 2006 dalje, ne bi bilo v skladu z zakonodajalčevim ciljem varovanja finančnih interesov proračuna Skupnosti.

- 51 Tretjič, razlaga, ki jo predlaga Zvezna republika Nemčija, bi pomenila uporabo določbe, ki jo je zakonodajalec razveljavil. Člen 49 namreč določa, da veljavnost uredbe od 1. januarja 2007 ne vpliva na določbe njenega člena 47 o razveljavitvah, med drugim določbe Uredbe št. 1258/1999. Člen 47 Uredbe št. 1290/2005 namreč določa razveljavitev Uredbe št. 1258/1999 od začetka veljavnosti prvonavedene, torej od 18. avgusta 2005, razen za odhodke držav članic do 15. oktobra 2006 in za odhodke Komisije do 31. decembra 2006. Z upoštevanjem argumenta Zvezne republike Nemčije, po katerem primeri, ki so predmet posebnega poročila na podlagi člena 5(2) Uredbe št. 595/91, ne spadajo na področje uporabe člena 32(5) Uredbe št. 1290/2005 pred 1. januarjem 2007 in so morali biti do tega datuma glede dodelitve predmet odločitve Komisije, bi bila Komisija zavezana k uporabi pravil iz člena 8(2) Uredbe št. 1258/1999, čeprav so bila ta 16. oktobra 2006 za odhodke držav članic razveljavljena. Taka razlaga bi bila v očitnem nasprotju z voljo zakonodajalca.

- 52 Četrtrič, razlaga v točki 46 zgoraj je skladna z ohranitvijo člena 5(2) Uredbe št. 595/91 v veljavi do 31. decembra 2006. Gotovo je namreč, da spremembe, ki jih določa člen 46, ki med drugim črta člen 5(2) Uredbe št. 595/91, veljajo šele s 1. januarjem 2007. Kot trdi Komisija, je zakonodajalec želel ohraniti to določbo v veljavi med 16. oktobrom in 31. decembrom 2006 zaradi nujnosti omogočiti ji pridobivanje informacij o posebnih poročilih glede nepravilnosti v tretjem četrtletju leta 2006, ki bi ji pomagale pri njeni nalogi boja proti goljufijam, neodvisno od postopka potrditve obračunov.

- 53 Petič in zadnjič, drugi argumenti Zvezne republike Nemčije ne morejo izpodbiti razlage člena 49, tretji odstavek, druga alineja, Uredbe št. 1290/2005, dane v točki 46 zgoraj.
- 54 Tako to, da je Zvezna republika Nemčija v poročilo o postopkih izterjav zaradi nepravilnosti, ki ga je poslala Komisiji 12. februarja 2007 v skladu s členom 32(3) Uredbe št. 1290/2005, vključila primere, ki se nanašajo na člen 5(2) Uredbe št. 595/91, pri čemer je ohranila opravilne številke iz posebnega poročila na podlagi navedenega člena 5, nikakor ne vpliva na ta tožbeni razlog, saj navedena člena ne zajemata različnih primerov, temveč različne faze (glej zgoraj točko 47).
- 55 Enako domnevno ugotovljena okoliščina, da je le malo primerov predmet posebnega poročila na podlagi člena 5(2) Uredbe št. 595/91, ne vpliva na razlago določb člena 49 Uredbe št. 1290/2005, saj tako količinsko merilo nikakor ne more vplivati na pravno pravilo.
- 56 Poleg tega razlaga iz točke 46 zgoraj s tem, da enako obravnava nepravilnosti, sporočene na podlagi člena 3 Uredbe št. 595/91, in nepravilnosti, ki so bile nato predmet posebnega poročila na podlagi člena 5(2) iste uredbe, ne odvzame smisla rokoma štirih oziroma osmih let, določenima v členu 32(5) Uredbe št. 1290/2005. V skladu z metodologijo, ki jo je predstavila Komisija v dokumentu z dne 30. marca 2007 in se nanaša na potrditev obračunov za proračunsko leto 2006 (glej zgoraj točko 15), je učinek te razlage le kaznovanje držav članic, kadar so posredovale posebno poročilo več kot štiri leta (osem let, če pride do sodnega postopka) po prvi ugotovitvi nepravilnosti, kar je v skladu s ciljem spodbujanja držav članic k izterjavi v razumnem roku zneskov, glede katerih so bile ugotovljene nepravilnosti.

- 57 Nazadnje, razlaga iz točke 46 zgoraj je skladna z določbami člena 32(6)(b) in (8) Uredbe št. 1290/2005 glede primerov plačilne nesposobnosti dolžnika, ki v celoti obremenijo proračun Skupnosti pod pogojem, da niso nastali zaradi nepravilnosti ali malomarnosti države članice in da je država članica zadovoljivo utemeljila svojo odločitev za zaustavitev postopka izterjave. Domnevno ugotovljena okoliščina, da nepravilnosti, ki so bile predmet posebnega poročila na podlagi člena 5(2) Uredbe št. 595/91, zajemajo nekatere primere plačilne nesposobnosti dolžnikov, ne zadosťuje za ugotovitev, da je zakonodajalec želel to določbo zamenjati s členom 32(6)(b) Uredbe št. 1290/2005.
- 58 Iz navedenega je razvidno, da Komisija ni nepravilno uporabila prava pri razlagi člena 49, tretji odstavek, druga alineja, Uredbe št. 1290/2005, ko je menila, da člen 32(5) te uredbe velja od 16. oktobra 2006 za primere, sporočene v okviru člena 3 Uredbe št. 595/91, ki so bili nato predmet posebnega poročila v skladu z določbami člena 5(2) Uredbe št. 595/91 in do tega datuma niso bili predmet izterjave.

Drugi tožbeni razlog: kršitev enostranske izjave Komisije z dne 4. maja 1995

– Trditve strank

- 59 Zvezna republika Nemčija trdi, da izpodbijana odločba ni upoštevala načela dobrega upravljanja, ker je kršila enostransko zavezo Komisije v izjavi, priloženi k zapisniku

seje Coreperja z dne 4. maja 1995, tako, da je Svetu predlagala, da na seji 22. maja 1995 sprejme uredbo o spremembah Uredbe št. 729/70 in priloži to izjavo k svojemu zapisniku. V tej izjavi se je Komisija zavezala, da bo sprejela odločbo o bremenitvi neizterjanih zneskov najpozneje 24 mesecev po poročilu, posredovanem na podlagi člena 5(2) Uredbe št. 595/91. Vendar naj bi bilo 6 od 34 spornih primerov iz izpodbijane odločbe v znesku 280.638,03 EUR, ki naj bi do polovice bremenil njen proračun, in sicer v višini 140.319,01 EUR, sporočenih Komisiji 1. januarja 2002 in 1. januarja 2003, torej več kot 24 mesecev pred sprejetjem izpodbijane odločbe. Zvezna republika Nemčija meni, da je ta izjava Komisije pravno zavezujoča.

60 Komisija argumente Zvezne republike Nemčije zavrača.

61 V repliki je Zvezna republika Nemčija spremenila svojo tožbo tako, da je navedla, da se ta tožbeni razlog nanaša le na dva primera od prvotno šestih omenjenih, v skupnem znesku 195.165,46 EUR, od katerega polovica, torej 97.582,73 EUR bremeni njen nacionalni proračun.

– Presoja Splošnega sodišča

62 Najprej je treba navesti, da se drugi tožbeni razlog nanaša le na delno razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe v zvezi z zneskom 97.582,73 EUR, ker sta se stranki med drugo izmenjavo pisanj glede tega zneska sporazumeli.

63 Poudariti je tudi treba, o čemer se stranki strinjata, da nobena določba uredbe ni nalagala Komisiji, da sprejme odločbo o posebnem poročilu na podlagi člena 5(2) Uredbe št. 595/91 v določenem roku. Proučitev drugega tožbenega razloga vodi Splošno sodišče, nasprotno, k presoji o zavezujoči moči enostranske izjave Komisije, ki je bila priložena k zapisniku seje Coreperja 4. maja 1995 in na podlagi katere je bil Svet pozvan, da na svoji seji 22. maja 1995 sprejme osnutek uredbe o spremembah Uredbe št. 729/70 in to izjavo priloži k svojemu zapisniku. V tej enostranski izjavi glede člena 5(2)(c) osnutka uredbe, ki je postal Uredba št. 1287/95, je Komisija navedla, da se zavezuje sprejeti odločbe o morebitni bremenitvi zneskov, ki jih države članice niso izterjale, v roku 24 mesecev po posredovanju posebnega poročila na podlagi člena 5(2) Uredbe št. 595/91.

64 Dodati je treba, da pri sprejetju osnutka Uredbe o spremembah Uredbe št. 729/70 Svet ni vključil določb o takem roku. Nasprotno, člen 5(2)(c) Uredbe št. 729/70, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1287/95, izrecno navaja, da se rok 24 mesecev med datumom, ko je nastal odhodek države članice, in zavrnitvijo financiranja s strani Komisije, ne nanaša na finančne posledice zaradi nepravilnosti v smislu člena 8(2). Uredba št. 1258/1999, ki razveljavlja Uredbo št. 729/70, je povzela to določbo v členu 7(4), peti pododstavek, (a), navedenem v točki 6 zgoraj.

65 V skladu z ustaljeno sodno prakso izjava, vnesena v zapisnik Sveta med sprejetjem osnutka uredbe, ne more biti uporabljena za razlago določbe sekundarnega prava, če se besedilo zadevne določbe ne sklicuje na vsebino izjave in zato slednja tudi nima pravnega pomena (sodbe Sodišča z dne 23. februarja 1988 v zadevi Komisija proti Italiji, 429/85, Recueil, str. 843, točka 9 ; z dne 26. februarja 1991 v zadevi Antonissen, C-292/89, Recueil, str. I-745, točka 18, in z dne 19. marca 1996 v zadevi Komisija proti Svetu, C-25/94, Recueil, str. I-1469, točka 38). Enako velja za enostranske izjave

države članice (sodba Sodišča z dne 30. januarja 1985 v zadevi Komisija proti Danski, 143/83, Recueil, str. 427, točka 13).

⁶⁶ V tej zadevi ni ugotovljeno niti, da je bila ta izjava Komisije vnesena v zapisnik seje 22. maja 1995, na kateri je Svet sprejel to uredbo. V vsakem primeru in *a fortiori* na podlagi take izjave zato ni mogoče, v skladu z navedeno sodno prakso, razlagati Uredbe št. 729/70, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1287/95.

⁶⁷ Čeprav Zvezna republika Nemčija meni, da zavezujoča narava te izjave izhaja iz uporabe načela dobrega upravljanja, je treba spomniti, da se to načelo ne more spremeniti v obveznost, če ga zakonodajalec ni obravnaval kot obveznost (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 31. marca 1992 v zadevi Burban proti Parlamentu, C-255/90 P, Recueil, str. I-2253, točka 20).

⁶⁸ Zato je treba drugi tožbeni razlog in tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

⁶⁹ V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

- 70 Ker Zvezna republika Nemčija s svojimi predlogi ni uspela, se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov postopka.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Zvezna republika Nemčija nosi stroške postopka.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 26. oktobra 2010.

Podpisi